

ling. Ved stk. 3 er det bestemt, at der kan foretages teleoplysning i sager om gentagne fredskrænkelser, jf. straffelovens § 265, og i sager om overtrædelse af straffelovens § 279a (databedrageri) og § 293, stk. 1 (brugstyveri), der begås ved anvendelse af en telekommunikationstjeneste (»tyveri af telefonid«).

Der er *ikke* adgang til at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden ved *tyveri* (straffelovens § 276), selv om tyveriet er af *særlig grov beskaffenhed*, jf. straffelovens § 286, stk. 1, som har en strafferamme på fængsel indtil 4 år.

Om baggrunden herfor anføres i Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1023/1984 om politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden og anvendelse af agenter, der ligger til grund for de nugældende regler, at det er udvalgets opfattelse, at indgreb i meddelelseshemmeligheden kun meget sjældent vil være et egnet efterforskningsmiddel i disse sager.

Heller ikke ved *forsætlig fareforvoldelse*, jf. straffelovens § 252, der har en strafferamme på fængsel indtil 4 år, og for *legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter*, jf. straffelovens § 245, der straffes med fængsel indtil 4 år, er der adgang til at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden.

3.2. Forslaget i handlingsplanen

I handlingsplanen om organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet foreslås det, at der bliver adgang til at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden i sager om overtrædelse af straffelovens § 245 (legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter), § 252 (forsætlig fareforvoldelse) og § 286, stk. 1, jf. § 276 (tyveri af særlig grov beskaffenhed).

Der henvises i den forbindelse til, at det er karakteristisk for den organiserede kriminalitet, at der i kriminalitetsmønsteret indgår voldshandlinger og alvorlig berigelseskriminalitet. En adgang til at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden ved efterforskning af de nævnte forbrydelser vil derfor muliggøre en mere effektiv efterforskning i sager om organiseret kriminalitet.

3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig det principielle synspunkt, som både af Strafferetsplejeudvalget og Folketinget blev lagt til grund ved udformningen af de nugældende regler om indgreb i meddelelseshemmeligheden, og hvorefter der generelt bør sættes snævre grænser for politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Reglerne om politiets efterforskningsmidler må imidlertid også ses i lyset af de samfundsmæssige

forhold og den udvikling, som sker med hensyn til kriminalitetens karakter.

Der må derfor – når nye kriminalitetsformer og omfanget af disse giver anledning til det – fortages en afvejning mellem på den ene side den ulempe eller skade, som indgrebet er forbundet med for den, der udsættes for indgrebet, og på den anden side den betydning, indgrebet har som middel til opklaring og bekæmpelse af kriminalitet, og kriminalitetens art og grovhed.

Ved denne afvejning indgår det således bl.a., om kriminaliteten har en karakter, som er egnet til at blive afdækket af politiet ved hjælp af indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at indgreb i meddelelseshemmeligheden i mange tilfælde vil være et relevant efterforskningsmiddel i forhold til kriminalitet, som er kendetegnet ved, at den begås af flere personer i forening.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der bør være adgang til indgreb i meddelelseshemmeligheden for kriminalitetsformer, der ofte begås af en flerhed af personer, i det omfang, der er tale om kriminalitet af en sådan alvorlig karakter, at sådanne indgreb er velbegrundede.

I handlingsplanen peges på grov vold (straffelovens § 245), forsætlig fareforvoldelse (straffelovens § 252) og tyveri af særlig grov beskaffenhed (straffelovens § 286, stk. 1, jf. § 276) som kriminalitet, hvor der bør være adgang til indgreb i meddelelseshemmeligheden.

For så vidt angår grov vold efter *straffelovens § 245* er det også Justitsministeriets opfattelse, at visse grupper vil benytte voldshandlinger som et led f.eks. i pression over for personer uden tilknytning til den pågældende gruppe. Således har bl.a. det seneste års opgør mellem rockergrupper været kendetegnet af drab og drabsforsøg, men der er også erfaring for, at personer med tilknytning til rockermiljøet begår anden alvorlig voldskriminalitet, herunder vold, der er omfattet af § 245.

I de situationer, hvor vold har en sådan grovere karakter som omfattet af § 245, finder Justitsministeriet på den baggrund, at der bør være adgang til indgreb i meddelelseshemmeligheden, uanset at det generelle kriminalitetskrav (en strafferamme på 6 år) ikke er opfyldt. I den forbindelse bemærkes det i øvrigt også, at der efter de gældende regler kan foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden i sager om trusler efter straffelovens § 266, der har en strafferamme på 2 år, mens et fuldbyrdet voldsforhold ikke kan efterforskes på denne måde.

Efter *straffelovens § 252, stk. 1*, straffes den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hen-